

România Liberă

Ziarul Grupării
România Liberă

nr. 9

Conceperea vieții sub lumina unui set de valori înalte și nevoia de a o menține la acest nivel a născut în sufletul femeii ce poartă numele DOINA CORNEA dorința de a lupta pentru o realitate încordată la om, la necesitățile acestuia.

Treapta rațională vizează efectul rațional. Lupta acestei românce, precum și a altor români adevărați pe care îi reprezintă, dovedește faptul că în România există curajul de a păși pe această treaptă rațională. Am fi dorit să-i putem arăta ad-vărata noastră recunoștință de pe locul nostru românesc, de-acasă. Având în vedere imposibilitatea de a ne manifesta deschis în ceea ce numim patria noastră nouă, noi, refugiații din Ungaria, reușim să ne reunim sub numele de "România Liberă", ne-am simțit onorați dacă ar accepta să devină membră de onoare a acestei grupări.

Puterea de luptă, trăsătură predominantă a caracterului său, dârzenia precum și rezistența sa morală, fizică și psihică au făcut ca acest suflet, această marmură însuflețită din care a născut ființa, să devină un simbol pentru toți românii din țară și din exil.

SIMBOL

Stimate D-nă Doina Cornea,

Gruparea România Liberă, asemenea tuturor românilor cinstiți, vă stimulează și vă prețuiește activitatea plină de curaj și demnitate pe care o desfășurați cu atita dârzenie în România împotriva tiraniei și dictaturii ceaușiste.

Dumneavoastră ați devenit pentru noi românii și pentru întreaga lume liberă un simbol al luptei pentru libertate, adevăr și democrație în România.

Dumneavoastră, o româncă de la poalele Feleacului, ați reușit să înfrunțați cu arma cuvintului adevărat și a argumentelor fără echivoc, un întreg sistem de opresiune și ați adus la judecata dreaptă în fața lumii un dictator și un regim care a întemnițat întregul popor român și a transformat în închisoare o întreagă țară.

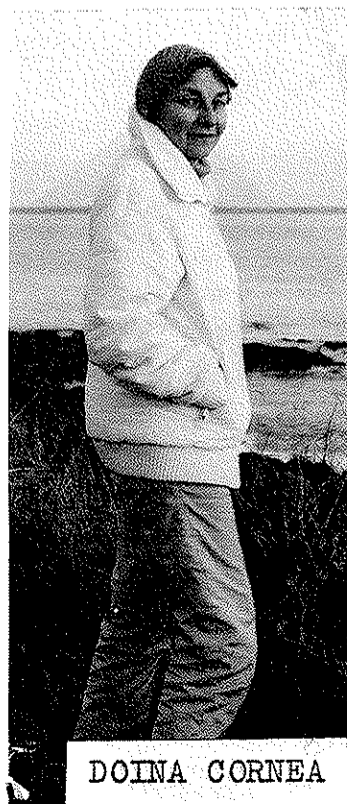
Gruparea România Liberă vă adresează pe această cale rugămintea de a primi să deveniți membră de onoare a Grupării noastre.

Anexăm acestei scrisori deschise Declarația de Principii a Grupării România Liberă, Declarație la care invităm să adere și ceilalți români din țară și din exil care ne împărtășesc idealurile și ni se alătură cu gândul și cu fapta.

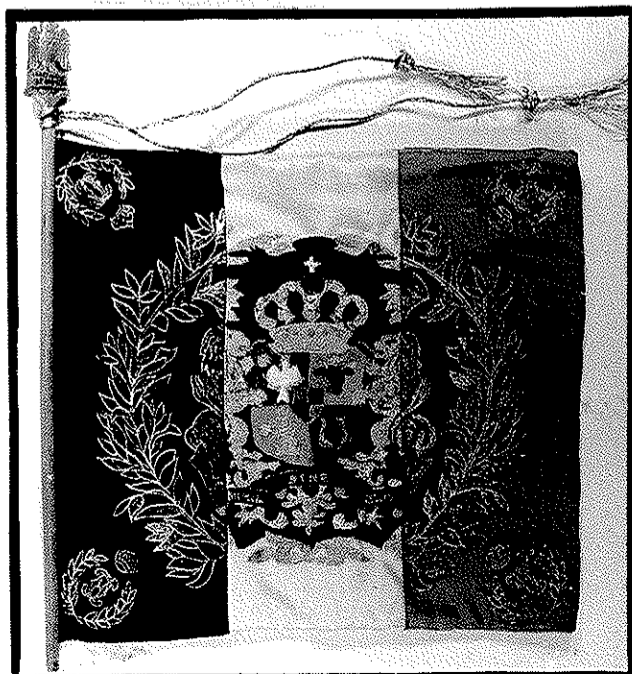
Budapesta, la 1 februarie 1989.

Comitetul Grupării Romania Libera

ADEVARATUL DRAPEL ROMÂNESC

DOINA CORNEA

SCRISOARE Către Ambasada Marii Britanii din Budapesta

Excelanță,

Gruparea Romania Libera, organizație politică cuprinzând refugiați forțați să-și părăsească pământul natal din cauza terorii și dictaturii staliniste menținute de Ceausescu - omul ce pretinde că reprezintă România - și patrioți din România, v-am fi recunoscători dacă ați accepta scuzele, în numele poporului român, pentru incredibila și condamnată atitudine a autorităților române față de Excelența Sa Hugh Arbutnot, ambasador al Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei de Nord în România.

Vă rugăm să informați Guvernul Majestății Sale că tot ce s-a întâmplat la Cluj-Napoca nu reflectă mentalitatea și simțămintele poporului român, iar doamna Doina Cornea este un simbol continuu al demnității României și al luptei poporului pentru libertate și democrație.

Dorim să vă aducem la cunoștință faptul că Gruparea România Liberă, ca autentic reprezentant al poporului român, nu recunoaște legitimitatea conducerii de la București, care violează Drepturile Omului și sprijină terorismul internațional.

Facem apel către Guvernul Majestății Sale pentru a reexamina titlurile, precum și onorurile, acordate cu ani în urmă D-lui Ceaușescu și soției sale în cursul vizitei în Regatul Unit, considerând că acestea trebuie retrase în mod public.

D-l Ceausescu și familia sa au dovedit încă o dată că nu sînt demni de încrederea ce le-a fost acordată cît timp au fost oaspeți ai Majestății Sale Regina Elisabeta II și a poporului britanic.

Budapesta
1 februarie 1989

TRANZIT

Pentru început, un scurt rezumat al situației din Ungaria:

După ce în lunile octombrie și noiembrie mai mult de 250 de refugiați au fost primiți de Danemarca, această cale s-a închis. Suedia returnează în continuare pe toți cei care ajung în această țară, considerînd că Ungaria asigură protecție deși autoritățile maghiare au recunoscut oficial că au returnat anul trecut 1600 de refugiați. S.U.A.,

Canada, Australia nu primesc refugiați deoarece Ungaria nu este semnatară a Convenției de la Geneva cu privire la refugiați, din 1951. Începînd cu luna decembrie 1988, s-au găsit două căi de ieșire: Spania și Portugalia, dar numai pentru cei cu pașaport. O realizare a "României Libere" este, începînd cu luna decembrie, deschiderea oficială a Austriei. Astfel, în luna ianuarie 1989 au primit aprobare de plecare în această țară 40% din cei ce au de-

MESAJ 15 MARTIE 1989

Frați maghiari,

Prin prezența noastră aici, a Grupării România Liberă, dorim să arătăm lumii întregi că sosit momentul istoric să trecem peste ura care a separat poporul maghiar de cel român și să învățăm din greșelile trecutului astfel ca acestea să nu se mai repete niciodată.

Din nou, în mai puțin de un an de zile drapelele celor două popoare flutură înfrățite în inima Budapestei și ne bucurăm că acest lucru se întâmplă chiar în 15 martie.

Sîntem urmașii, maghiari și români, ai celor care și-au vărsat sîngele în tabere opuse pe cîmpiile Ardealului în 1848.

Si voi și noi am fost învățați că sîntem dușmanii celorlalți. Voi ați reușit să faceți

ceosebire între poporul român și Ceausescu. La noi în țară ura împotriva voastră a devenit politică de stat, dar pentru România Liberă voi sînteți frați.

Am învățat foarte multe de la voi, și nu vom uita niciodată că în tragedia pe care o trăiește poporul român, prima dată în Ungaria am găsit înțelegere și adăpost.

Vă felicităm din inimă pentru lupta voastră prin care ați reușit ca 15 martie să fie înscrisă din nou printre sărbătorile naționale maghiare.

Sîntem și vom fi alături de voi!

Budapesta 15 martie

În numele grupării
semnează

Comitetul

DECLARATIE DE PRINCIPII

Considerind ca in Romania

- Partidul comunist roman nu slujeste interesele nationale, a instaurat o dictatura de tip stalinist bazata pe forta si teroare, izolind tara de restul Europei;
- Marea Adunare Nationala si Guvernul sint manipulate de partid, alegerile sint falsificate, legile sint incalcate, iar minciuna si coruptia au devenit norme de conduita sociala;
- protestul politic este aproape imposibil datorita aparatului de persecutie si opresiune;
- este falsificata istoria, accesul la cultura universala este limitat, iar cultura nationala este folosita ca propaganda de partid;
- s-au adus grave daune morale poporului si in special tinere-tului care este lipsit de orice perspectiva, dezradacinat, dezorientat si folosit ca forta de munca neplatita;
- se duce o politica sustinuta de combatere a tuturor formelor de credinta si de distrugerea a locasurilor de cult;
- se practica asimilarea fortata a minoritatilor nationale, intruziunea intentionata a romanilor si maghiarilor prin prezentarea unilaterală a evenimentelor istorice, fapt ce duce la deatailizare si constituie un pericol pentru pacea Europei;
- catastrofa economica si ecologica actuala si nivelul dezastros de trai al populatiei sint consecinta politicii economice gresite, centralizarii excesive, birocratiei si inabusirii oricarei initiative particulare;
- a fost initiat si este in curs de realizare proiectul demencial de stergere de pe suprafata pamintului a mai bine de jumătate din satele tarii;
- intreaga populatie este obligatoriu incadrata politic, de la copiii de virsta prescolara pina la pensionari si casnice;
- guvernul duce o politica ipocrita, incalca acordurile internationale si incearca pe toate cile sa impuna opiniei publice o imagine falsa a "Conducatorului" si a situatiei din tara;
- cultul personalitatii a ajuns la paroxism, un singur om si familia sa detinind toate prerogativele puterii;
- nu se respecta Declaratia Universală a Drepturilor Omului.

Considerind ca GRUPAREA ROMANIA LIBERA :

- s-a nascut in Romania din necesitatea de a uni si coordona eficient lupta pentru libertate si democratie a poporului roman, de eliberare de sub actuala asuprire romaneasca;
- isi intareste rindurile cu oameni de toate profesiiile, virstele, nationalitatile si religiile care se afla in tara sau au fost fortati sa-si paraseasca pamintul stramosesc;
- nu recunoaste legitimitatea actualului regim de dictatura al familiei Ceausescu, exprimind starea de spirit si crezul poporului roman;
- a asezat la baza actiunilor sale valorile morale autentice si in primul rind ADEVARUL, pentru ca numai el poate garanta redobindirea si pastrarea libertatii;
- este sigura de reusita luptei sale pesnice dusa cu credinta in Dumnezeu si libertate, curaj, perseverenta si sacrificii;

Prin adunarea generală a membrilor Grupării "România Liberă" a fost votat noul comitet de conducere a activității, fiind constituit din următorii membri:

- Mircea Băjan geolog
- Emil Iovănescu traducător
- Victor Urice horticultor
- Arpad Tofalvi sudor
- Kalman Dioş tehnician optică
- Karol Kogler mecanic auto
- Cristina Copuzeanu studentă

Gruparea Romania Libera
proclama prezenta
DECLARATIE de PRINCIPII

ca reprezentind idealul comun al tuturor fiilor Romaniei de buna credinta din tara si din exil, indiferent de nationalitate care, infratiti si hotariti, lupta pentru a realiza urmatoarele obiective si deziderate:

I OBIECTIVE

1. Demascarea actualiei stari de lucruri din Romania, a mizeriei morale si fizice in care este obligat sa traiasca poporul roman
2. Informarea populatiei Romaniei asupra scopurilor luptei noastre si cooptarea in rindurile Gruparii Romania Libera a noi membri din tara si din exil.
3. Acordarea, in colaborare cu alte organizatii democratice, a sprijinului moral si material refugiatilor din Romania si reprezentarea acestora in relatiile cu autoritatile maghiare, reprezentantele diplomatice din Ungaria, cu institutiile religioase si forurile internationale, atit timp cit este necesar.
4. Punerea in valoare a potentialului de gindire al tuturor romanilor si in mod deosebit al intelectualitatii din tara si din exil.

5. Intarirea legaturilor si colaborarea cu guverne, partide, organizatii si organisme democratice din intreaga lume care, cunoscind tragica situatie a poporului roman, manifesta intelegere si se solidarizeaza cu lupta noastra dreapta.
6. Recunoasterea oficiala, pe plan international, a Gruparii Romania Libera ca reprezentanta a poporului roman in lupta acestuia dusa impotriva tiraniei, pentru instaurarea libertatii si democratiei in Romania.

II DEZIDERATE

1. Alegerea unui guvern democratic recunoscut pe plan international care sa reprezinte interesele nationale.
2. Alegerea unei Adunari Nationale care sa adopte o noua Constitutie, menita sa garanteze evolutia societatii romanesti spre o democratie autentica, bazata pe pluralism politic, alegeri libere, respectarea drepturilor omului, libertate de gindire si exprimare, libertatea religiei, egalitate deplina in drepturi a tuturor fiilor patriei.
3. Schimbarea denumirii tarii, a stemei si a imnului.
4. Adoptarea de reforme in toate domeniile vietii sociale si economice care sa duca la insanatosirea climatului socio-moral actual si la redresarea economiei nationale.
5. Romania democrata sa le asigure tuturor romanilor care traiesc in afara granitelor tarii dezvoltarea culturii si pastrarea nealterata a credintei si datinilor stramosesti si pe baza de reciprocitate cu tarile vecine, sa garanteze acelasi drept minoritatilor nationale din tara
6. Promovarea unei politici externe bazata pe sinceritate, incredere si cooperare, care sa duca la o economie si o cultura de nivel european, la disparitia granitelor si la integrarea Romaniei in Statele Unite ale Europei.

Viața e frumoasă numai în desfășurarea ei împletită înfricoșător cu moartea. Viața ar trebui să fie nesfârșită.

Nu este și pe malul ăsta stăm și plîngem; dar, în cursul ei repede și nu o dată tulbure, nu am întîlnit, totuși, pe nimeni să-mi răspundă la întrebarea: ca să nu mori, ai fi preferat să nu te naști?

APEL

Trista victorie

Martori, victime, acuzați, acuzaatori, ne aflăm pe aceste două linii paralele desenate deodată pe hîrtia schimbătoare a timpului de un singur vîrf de cîrbune a cărui rezistență la fărîmire poartă numele Ceaușescu.

Martori, pentru că asistăm la acest proces de continuă orbire, de continuă mutilare psihică; victime pentru că sîntem victimele acestor procese, lăsîndu-ne legați la ochi dar avînd și mîinile legate cu funia temerilor, acuzați de lumea întreagă de incapacitatea producerii schimbărilor, neînțeleasă fiindu-i lipsa noastră de încredere în noi înșine; acuzaatori pentru că acuzăm forța ce ne-a mai rămas acești oameni, dacă se mai pot numi așa care conduc țara.

Libertatea, am simțit-o cu toții, naște curajul.
Apelul lansat de "România Liberă" împreună cu Sindicatul Liber al Oamenilor Muncii Români, în ziua de 23 Ianuarie 1989 atestă faptul că oriunde ne-am duce rămînem tot români și nu uităm că nu am plecat de prea mult bine de pe pămîntul tînăr, dar obosit de griji, al României.

Apel românesc pentru simțire și cuget

Sindicatul Liber al Oamenilor Muncii Români și Gruparea România Liberă întrunind în crez comun și o singură voință aspirația majorității românilor din țară și din exil spre o Românie liberă și prosperă, am hotărît să ne unim în lupta împotriva dictaturii, terorii și a ruinei economice din țara noastră.

Împreună cu cei din țară care ne împărtășesc ideile, dorim să învingem pe căi pașnice dogmatismul și conservatorismul ideologic al conducerii de la București care se opune oricăror schimbări și înnoiri ce au loc astăzi în întreaga lume inclusiv în țările socialiste, dorim să învingem pe căi pașnice corupția și minciuna care au devenit dominantele societății actuale românești, dorim ca prin reforme politice să instaurăm legalitatea, cinstea și adevărul, democrația autentică în care drepturile omului să nu mai fie violate în numele nimănui și al nici unei ideologii, dorim ca prin reforme economice să salvăm țara de la dezastrul social și falimentul economic în care a fost adusă printr-o politică eronată și arbitrară.

Ceea ce se întîmplă astăzi în România este de necrezut și de neconceput pentru o minte lucidă și o gîndire normală, toata lumea cunoscînd faptul că tragedia realitate românească este consecința dictaturii despotice a familiei Ceaușescu.

Iată de ce propunem organizarea unui referendum național în care poporul să-și poată exprima sincer opinia și să hotărască dacă actuala conducere, ruptă de realitate, izolată și compromisă atît în țară cît și în străinătate, mai are dreptul să decidă asupra destinelor României sau trebuie înlăturată!

Apelăm la conștiința fiecăruia dintre voi ca acolo unde vă aflați să militați pentru triumful adevărului, să dați dovadă de unanimitate și să nu faceți mai mult rău semenilor decît răul la care sînteți cu toții osîndiți.

Apelăm la cei care faceți parte din organele devenite de represiune, să priviți cu maturitate și discernamînt situația din țară, să înțelegeți rosturile și adevărata voastră misiune și să aderăți la ideile noastre care exprimă crezul și idealurile poporului român.

Apelăm la toți cetățenii români, indiferent de naționalitate, să-și înscrie conștiința la idealurile noastre și fiți pregătiți pentru transformarea țării în bine, pentru că nimeni nu va veni din afară să facă curățenie în propria noastră casă.

Știm că este foarte greu și de aceea mulți dintre noi se află astăzi în exil, părăsindu-și rudele, prietenii, casele, rosturile, "rîul, ramul", dar am rămas tot români și nu putem uita suferințele de acasă.

Să ne unim cu toții forțele, căci "Unirea face Puterea"!

Pentru că apelul comun al organizațiilor libere și independente românești coincide simbolic cu ziua Unirii Principatelor Române, să spunem și noi, cu aceeași credință în izbîndă ca acum 130 de ani:

"Hai să dăm mîna cu mîna/ Cei cu inima română/ Unde-i unul nu-i putere/ La nevoi și la durere/ Unde-s mulți puterea crește/ Și dușmanul nu sporește/.

Budapesta, la 23 ianuarie 1989

În numele Sindicatului Liber al Oamenilor Muncii Români este autorizat să semneze
Dl. Alexandru Nagy

Alexandru Nagy

În numele Grupării România Liberă este autorizat să semneze

Dl. Mircea Bajan

Mircea Bajan

Ministrul Comerțului Exterior din România, domnul Constantin Pirvutoiu, a anunțat că pînă la sfîrșitul anului 1989 România își va achita complet datoriile.

Creditele obținute în cei 23 de ani lumina ai Epocii Ceaușescu au fost folosite la traducerea în viață a planurilor de industrializare forțată și iratională a țării, la construirea Canalului Dunare-Marea Neagră, la distrugerea Bucureștiului, la construirea Palatului Prezidențial, la realizarea planurilor demențiale de distrugere a satelor și de internare a taranilor în centre agro-industriale, în timp ce în spitale noi născuții mor în incubatoare din cauza economisirii curentului electric și persoanelor de peste 65 de ani li se refuza asistența medicală.

Restituirea datoriilor facute de regele comunist român a silit populația nu să trescasca, ci să supraviețuiască în mizeria multilateral dezvoltată din România.

Trista victorie a Conducătorului asupra poporului!

Prețul etnicilor germani a fost ridicat de Președintele cu sceptorul regal de la 8 la 11 mii de marci vest-germane de perșpana și este îngrijorător faptul că Statul vest german accepta în continuare acest comert de oameni.

A sosit momentul ca Occidentul să realizeze faptul că falsul câmbionat al libertății și independenței față de Moscova al anilor '70 nu folosește acești bani decît pentru transpunerea în viață a planurilor sale de grandoană patologică și pentru nimicirea populației României.

În numele celor persecutați și terorizați de Securitatea română pentru convingerile lor politice și religioase și pentru vîna de a avea alta limbă maternă decît limba română, a celor care suferă de frig și de foamă în timp ce Șeful statului se plimba prin toata lumea, facem apel la țările Occidentale de a sistea crînga forma de sprijinire a dictaturii ceaușiste intrucît rambursarea datoriilor se face cu suferința, oarbă și singele a 23 de milioane de oameni.

17 decembrie 1988.

Sufletele oamenilor care nu mai sînt oameni.
Casele oamenilor care nu mai au case.
Urmele unei munci, în ultimă instanță inutile, împletite cu urmele roților și ale ploilor.

Muzica ciudat de grotească a zidurilor care cad încîntă urechea Conducătorului

Lîngă focul din vatră, cel mai teribil ecran e întunericul de sub pleoape. Acolo se naște și se derulează întreaga lume: curajul, mîhnirea, durerea, înfrîngerea. Toate se strîng într-o po-veste prin care trebuie să păstrezi intact întunericul de sub pleoape și să ai marele curaj de a aduce în lumină ceea ce vezi cu ochii închiși.

România
Liberă

De ce am plecat din Romania

M-am născut în România și aș putea spune că în unele privințe sînt mîndru de aceasta. Există multe lucruri care mă lăudă de această frumoasă țară în care am trăit mai bine de trei decenii. Spun frumoasă pentru că încă mai este frumoasă. Au mai rămas acolo oameni care au supraviețuit planurilor de sistematizare ale regimului de la București, regim care și-a propus să sistematizeze nu numai înfățișarea țării, ci și gîndirea locuitorilor ei, încercînd să anihileze tot ce este frumos, bun și sfînt. Acest regim, sub dictatura cîrșia am crescut și eu, i-a învățat pe oameni să nu creadă în Dumnezeu, oferindu-le răspunsuri așezate științifice la marile întrebări ale vieții. Stiu că materialismul și evoluționismul nu s-au născut odată cu familia Ceaușescu și nici nu se limitează la hotarele țării asupra căreia această familie își exercită dictatura, dar cred că sînt puține acele țări în care se duce o luptă așa de aprigă pentru a le inocula oamenilor aceste teorii și pentru a-i instrăina de Dumnezeu.

De la cel de-al IX-lea congres al P.C.R. pînă acum această luptă este coordonată de către "Cel mai iubit descendent al antropoidelor carpatine", și dacă ținem seama de convingerile domniei sale, trebuie să presupunem că în virful arborelui său genealogic s-ar fi aflat însuși "Homo de Scornicești".

Strategia sa este foarte subtilă și elaborată, ceea ce mă face să am serioase îndoieli cu privire la pretinsa lui origine. El se folosește de toate mijloacele pe care le pun la dispoziție prerogativele puterii. Faptul că mulți dintre preoții, în special cei ortodocși, sînt membri de partid și lucrează mină-in-mină cu anticristii comunisti, nu mai constituie o noutate. În ultimul timp, însă, Partidul a reușit să recruteze persoane din conducerea cultelor neopretestante Baptiste și pentecostale. Prin acești intruși regimul se amestecă într-un mod inadmisibil în treburile comunităților religioase, împiedicînd buna desfășurare a activității lor.

Este cunoscut faptul că în seminariile teologice ortodoxe sînt selecționați oameni care dușă absolvire vor avea misiunea de a-i conduce pe enoriași la diferența față de Dumnezeu și la apostazie totală. Acest lucru este dovedit de faptul că în multe biserici ortodoxe preoții oficiază slujbele cu bisericile goale. În seminariile teologice neopretestante acest lucru fiind mai greu de realizat, se intervine prin reducerea drastică a numărului studenților, care este exagerat de mic față de numărul comunităților.

Odată ce românii au fost instrăinați de Dumnezeu și intrucît nevoia de adorare mai există în ei, Bardului de la Scornicești

i-a venit ideea să se ofere pe sine ca obiect al adorației lor. Ti se strînge inima cînd îi auzi pe copiii de grădiniță și pe cei din clasele primare recitînd poezii patriotice și cîntînd imnuri de glorie Partidului și "atotputernicului" său conducător.

Cultul lui Ceaușescu a devenit de multă vreme religie de stat și toți cei care nu aderă la ea sînt considerați eretici. În toate publicațiile chipul zeului apare pe prima pagină, iar discursurile sale pline de demagogie sînt difuzate cu lux de amănunte, cu excepția greșelilor de exprimare.

Oamenii sînt duși cu forța la demonstrații și adunări, unde sînt siliți să poarte iocoana șefului Partidului, să fluture și să scandeze lozinci proceaușiste. Este adevărat că acest lucru devine tot mai dificil în condițiile de cruntă mizerie în care este supusă populația României, însă cei care îndrăznesc să-și exprime nemulțumirea pierd puțina libertate care le rămăsese.

Susținătorul evoluționismului din România a afirmat în fața întregii lumi, cu ocazia recentei Conferințe de la Viena, că libertatea religioasă ar duce societatea la nivelul celei din Evul Mediu. Eu spun că pentru România și aceasta ar fi un progres, căci în prezent la noi în țară se petrec lucruri care au avut loc doar în antichitate pe vremea faraonilor sau a lui

Nero și Caligula în Roma. Eu sînt pentru libertatea religiei. Dacă există oameni care vor să adopte "ceaușismul" ca religie a lor, n-au decît s-o facă. Inșă în ceea ce mă privește doresc ca împreună cu familia mea să slujim singurului Dumnezeu adevărat, deoarece prin experiență personală ne-am convins de veridicitatea Cuvîntului Său care cere mai puțin efort pentru a fi crezut decît teoriile "științifico-fantastice" promovate de Ceaușescu, teorii care nu au produs decît amărăciune și instrăinare în sufletele românilor. Desigur, acestea sînt doar cîteva aspecte ale suferinței românești, care nu poate fi cuprinsă în cîteva rînduri.

Acestea sînt cîteva din motivele pentru care eu, la fel ca mulți alții, am pornit pe călea bejeniei, nu știu încotro și nu știu pînă cînd!

În încheiere mă rog ca Bunul Dumnezeu să-i dea, în cele din urmă, Președintelui României înțelepciunea necesară unui om aflat într-o astfel de poziție; să-l schimbe, dacă este cu putință, iar dacă nu, să-l schimbe !!

Al dumneavoastră Szilagyi Sandor vă spune să auzim de bine și de... schimbări!

BUDAPESTA 1989

Prețul libertății

Mă numesc Robi și am împlinit șaptesprezece ani în ziua de douăzeci și șase februarie, Marti este prietena mea și are cîneprezece ani. Sîntem în Ungaria din noaptea de douăzeci și nouă decembrie.

Ne hotărîsem deja. Ne pregăteam făcînd antrenamente prin pădure. Ne îmbrăcam fie în treninguri, fie în haine mai grele, de iarnă. Prin luna noiembrie un prieten mi-a sugerat să plec. Între timp, mă împrietenisem cu Marti și aflasem că și ea dorea să plece. Prietenului meu nu i-a plăcut faptul că era o fată amestecată în această problemă. N-am plecat în noiembrie înșă prietenii mei au reușit. Erau prietenii mei din copilărie, crescuseră împreună, ne ajutaseră reciproc. Mă simțeam singur după plecarea lor. Rămăsesem eu cu prietena mea și încă un băiat care ar fi dorit să plecăm înainte de Crăciun. M-am opus, pentru petrecerea sărbătorilor împreună cu familia. Ne-am hotărît să plecăm între 26 decembrie și 1 ianuarie. Erau zvonuri că după 1 ianuarie se întărește paza la graniță și că ne vor da înapoi. Între timp grupul devenise de 5 persoane-unul înșă a renunțat, fiind slab și neantrenat. Am rămas patru: eu, Marti și încă doi prieteni. A fost un moment în care ne-am gîndit dacă ne îndrepțăm spre Iugoslavia sau spre Ungaria. Am ales Ungaria, pentru că știam limba maghiară. Mama era singurul om care știa, în rest toată lumea pleca la Felix pentru a petrece Revelionul. Mă angrenasem în organizarea petrecerii anului Nou-liste, oameni, bani, casetofone-căutam să avem un album.

Ne-am întîlnit la mine acasă unde am început pregătirile, fiecare re-avea un rol în această acțiune. Am repetat ce trebuia să spunem dacă ne prind, trebuia să spunem tot același lucru. În jumătate de oră am memorat adresele de care aveam nevoie. Am plecat seara din Tg Mureș, pe tren ne-a prins controlul pe care l-am mituit. Am ajuns la destinație pe 29 decembrie. Am căutat casa unde trebuia să ajungem, locuia acolo o familie de bătrîni. Bătrîna ne-a povestit că a văzut doi grînicari cu sticla de vin. Se știa că poate vom avea noroc.

Am pornit pe la opt, afară era în tunerie, am trecut o cale ferată. În fața noastră se întindea cîmpul cu arătură adîncă. Am parcurs circa 15 km. Ne era teamă, întunericul și mai ales motivul pentru care ne aflam acolo, eu făcusem atenția noastră să fie încordată la maximum. Prietena mea pe la jumătatea drumului a rămas fără puteri am luat-o împreună cu unul din băieți și am tîrît-o după noi. Totul era noroi. Bocancii grai, de abia ridicam piciorarele pentru a păși. Ne era sete, nu luasem apă cu noi. Pornisem la început într-o direcție bine definită, dar am alergat în zig-zag și ne-am dezorientat. Într-un tîrziu am ajuns la niște dîmburi, am urcat pe unul mai înalt împreună cu Ioncși și am văzut în depărtare niște lumini. El susținea că acolo este Ungaria, pentru că a mai fost odată și stia. În urmă cu cinci luni încercasem să trecă granița, dar fiind somat cu foc de armă s-a întors și a fugit, grănicerii ne-reușind să îl prindă. De pe dîmbul acela am reușit să ne dăm seama unde e șoseaua, pentru că am văzut trecînd o salve. Am spus "Fie ce o fi, mergem spre luminile care se vad!" și am pornit la început fără încredere, ne era teamă să nu fim tot în România, dar pe măsură ce ne apropiam, INCONSTIENȚI am început să devenim plini de speranțe. Am ajuns în sat, lătrau cîinii și era lumină la nici o casă deși nu era decît ora unsprezece. Primul lucru cludat pe care l-am observat a fost faptul că la fiecare stilp era lumină. Asta ne-a atras atenția pentru că în satele românești dacă era o lumină în tot satul.

Am dat peste o fîntînă cu pompă pe al cărei capac era ceva scris în limba maghiară. Iar ne-am mirat textul în limba maghiară nu era un lucru obișnuit pentru satele românești. Nu ne venea să credem, dar nu vroiam să ne bucurăm degeaba. Pe ulița satului am găsit hîrtia unui pachet de țigări (Szi mfony). Am început să fim aproape siguri că satul este unguresc.

Cele opt minuni ale lumii

Apoi am văzut un indicator la o intersecție de drumuri unde erau trecute numai nume de sate ungurești. Aproape de miezul nopții ne-a prins un grănicer maghiar care a chemat o mașină. Am fost duși la postul de control unde am primit de mîncare și am fost lăsați să ne odihnim. A doua zi de dimineață a venit cineva de la poliție și am fost interogați de ce am venit, pe cine am lăsat acasă, ce vrem să facem în continuare. Și în cele din urmă am primit permisele de ședere temporară. Am avut înșă și un necaz: prietenul meu MIKLOS CSABA nu a avut la el nici un act și era tuns foarte scurt pentru că făcuse o năzbîtie la școală. Au crezut că a fugit din pușcărie și l-au dat înapoi. Am aflat mai tîrziu că a fost bătut groznic și de atunci pînă în prezent trebuie să se prezinte zilnic la miliție. Ne scrie că îi pare rău că l-au

dat înapoi, că ar dori în continuare să vină aici și că de multe ori plînge de dorul nostru. Ne-a rugat chiar să îi găsim o fată care să accepte să se căsătorească cu el și astfel să poată scăpa de acolo. După ce a plecat echipajul de miliție am fost urcați într-un autobuz spre DEBRETIN, unde am fost cazați la un cămin pentru refugiați. Acolo primeam mîncare de trei ori pe zi, pături și ceva haine. Puteam primi și ceva de lucru dar noi ne-am hotărît să venim la Budapesta unde avem naște rude. Aici am găsit de lucru, am primit locuință prin intermediul fabricii nu duceam lipsă de nimic înșă dese ori ne gîndim la prietenul dat înapoi. Nu dorim deocamdată să plecăm din Ungaria și așteptăm clipa cînd ne vom putea vedea neamurile și prietenii. Ne este foarte dor de cei de acasă.

Tranzit

-pus, prin intermediul nostru, cereri de plecare. Este important de subliniat faptul că din momentul intrării pe teritoriul maghiar refugiații, până la plecarea legală spre occident, stau între 2-3 săptămâni și mai multe luni, plecarea lor fiind condiționată de motivele lor politice personale din țară și de activitatea lor politică de aici, din Ungaria. Ungaria, începând din noiembrie - decembrie anul trecut, acordă a probarea de plecare tuturor celor ce doresc să plece mai departe. Termenul legal de rezolvare al unei cereri de plecare este de 30 de zile. Problema este, după cum arătăm mai sus, găsirea unei țări primitoare. În contextul uluitor de rapid al democratizării Ungariei, legiferarea mai multor partide, a dreptului la întruniri, greve și demonstrații, ne-mai vorbind de proprietatea privată, renunțarea la ziua națională impusă-7 noiembrie, discuțiile oficiale cu privire la schimbarea stemei și a denumirii țării, precum și declarația recentă a ministrului agriculturii în favoarea împărțirii pământului țăranilor, Ungaria semnează Convenția de la Geneva cu privire la acordarea statutului de refugiat politic. În acest fel, țara mult acuzată de tendințe iredentiste are în continuare grijă de cei ce reușesc să scape prin diverse meto-

CONTINUARE din pagina 1.

-de de dictatură instaurată în România fără voia poporului. Există noi relații încurajatoare de la cei veniți din țară, cu privire la apelul lansat de "România Liberă" primăvara trecută și anume scoaterea din funcțiune a consuatorilor de curent electric în fiecare seară la ora 10 pentru câteva minute. Reactualizăm apelul. Pe data de doi martie 1989 în conformitate cu convenția de la Geneva s-a constituit la Budapesta comisia care va acorda statutul de refugiat politic. Aceasta este formată din doctori, psihiatri, juriști, reprezentanți ai poliției, preoți. S-a stabilit darea în folosință a taberelor pentru refugiați în data de 30 iunie a.c. în următoarele localități: Niregyhaza, Hajduszoboszlo, Bekescsaba, Budapesta cart. 17 și Bicske. Cea din urmă va fi tabăra unde vor fi cazați cei care vor să meargă mai departe. În aceste tabere refugiații vor sta aproximativ 2 săptămâni. Biroul de pe Tanacs krt. 28 pentru refugiați, se va menține. Ungaria va primi refugiați din România și din alte țări unde nu se respectă drepturile omului. Se estimează că azilanții politici vor avea, la fel ca și în alte țări primitoare de gradul întâi, toate drepturile cetățeanului în afară de dreptul la vot. După sesiunea parlamentului vom reveni cu amănunte.

Mircea Băjan

RĂSPUNS

PURTĂTORUL DE CUVINT AL GUVERNULUI

Comitetului Grupării România Liberă

Budapesta

În numele Guvernului Va multumim pentru urările de bine cu ocazia Anului nou. În noul an, după parerea noastră, numai atunci putem să progresăm, dacă atât românii cât și maghiarii recunosc, își asuma soarta comună și se împotrivesc incercărilor naționaliste.

Guvernul maghiar - în acest spirit - se va strădui să ajute refugiații din România și în anul 1989, indiferent de naționalitatea lor.

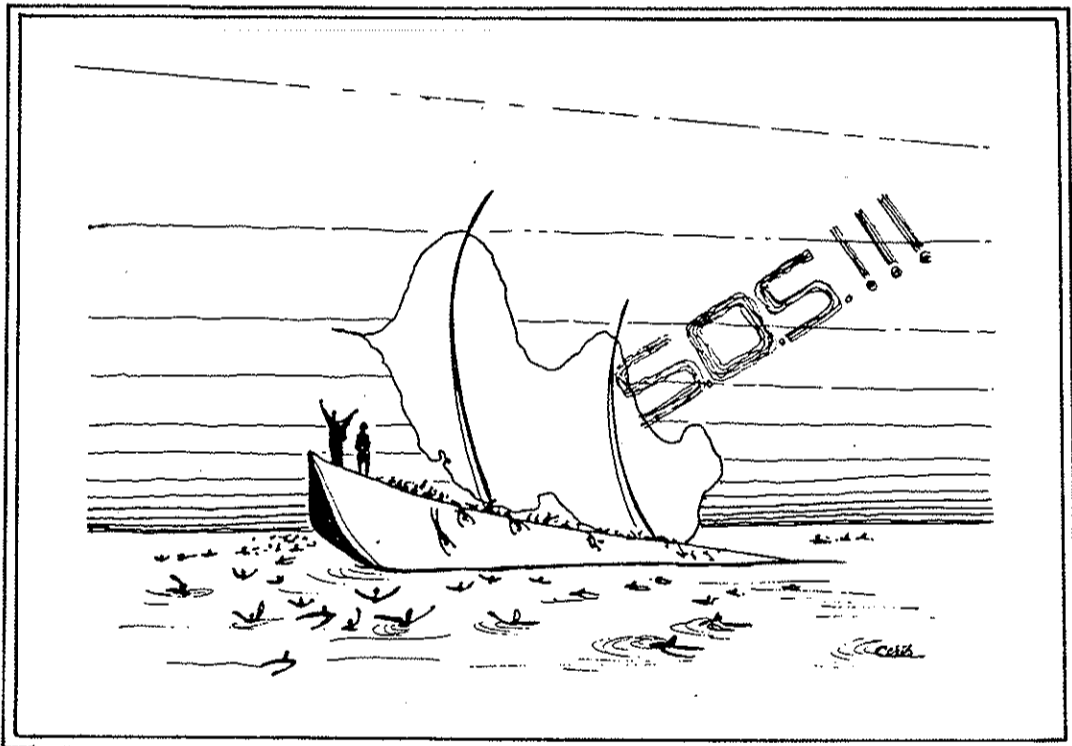
Dumneavoastră - romani și maghiari emigrați din Ardeal - puteți face mult în folosul viitorului celor două popoare, pentru instaurarea unei colaborări trainice, bazată pe respectul reciproc

Va dorim putere, sănătate și fericire în noul an.

Budapesta, la 10 ianuarie 1989.

ss. Marosán György

L.S. (Biroul Consiliului de Minsitri -17)

CAZUL MANEA

După traversarea momentului critic din luna noiembrie, cind au fost expulzați citiva membri marcanti ai României Libere, învățind din greșelile inerente începutului și dobîndind mai multă experiență politică, Gruparea noastră, sub conducerea noului Comitet, a obținut importante succese în activitatea sa. Aș dori în primul rînd să reamintesc faptul că în urma mesajului de felicitare, aparut în 2 ianuarie 1989 în Magyar Nemzet - cel mai citit cotidian din Ungaria - adresat de România Liberă poporului și Guvernului Maghiar, am primit o scrisoare din partea D-lui Marosán György, purtătorul de cuvînt al Guvernului Maghiar, adresată Comitetului Grupării România Liberă. În scrisoare, se urează Grupării și membrilor ei "PUTERE, SANATATE ȘI FERICIRE". După cum declara într-un interviu filozoful expulzat din România ATTILA ARÁ-KOVÁCS, "este singurul caz cunoscut în istorie

cind un guvern comunist recunoaște explicit existența și activitatea unei mișcări anticomuniste straine".

Din acest moment, presa maghiară a început să fie interesată din ce în ce mai mult de activitatea României Libere.

În ziare și reviste maghiare care se epuizează rapid ca: Hiány, Mai Nap, Reform, Kapu, Beszélő, au aparut apeluri ale noastre, interviuri cu liderii grupării și articole despre activitatea României Libere duse împotriva regimului de dictatură de la București, care au ca rezultat înlăturarea obstacolului neîncrederii și duc la o prietenie adevărată între poporul român și cel maghiar. Și noi și prietenii noștri maghiari am ajuns la recunoașterea faptului că doar uniți vom câștiga lupta pentru democrație și libertate.

Ca o recunoaștere a acestui fapt, presa vorbită și scrisă din toată lumea se interesează

6

Din Statele Unite

David B. Funderburk

Ambasadorul Statelor Unite ale Americii în România în perioada anilor 1981-1985

9 februarie 1989

Draga Ion Iudor:

Îmi face plăcere să răspund la cererea D-lui Cornel Rosca din Richmond Hill, New York, de a ma adresa grupării disidente "România Liberă" în Budapesta.

Va trimit felicitări din partea celor dintre noi din Statele Unite care admira și apreciază activitățile d-voastră duse în numele libertății și a demnității umane. Dumneavoastră ați făcut sacrificii extraordinare ca să scăpați de regimul tiranic al lui Ceaușescu și ați plătit un pret mare ca să cautați libertatea și o oarecare fericire. Mulți dintre dumneavoastră sînt încă fără un cămin și fără o țară, sînt lipsiți de mijloace în exil. Nu sînteiți uitați, chiar dacă s-ar părea că rotile justiției și preocupării în lumea Occidentală se misca încet. Mai presus de orice, pastrati-va credința în Dumnezeu și curajul ca să găsiți libertatea și să luptați pentru libertate.

Lupta voastră curajoasă pentru libertate și demnitate umană este importantă pentru noi în Vest, unde mulți oameni considera libertatea ca fiind garantată și unde avem nevoie de oameni care să ne reamintească cum este viața fără libertate. Uneori americanii și ceilalți din Occident sînt prea preocupați cu achizițiile materiale, să facă bani și scapa din vedere faptul că ceea ce este în inimile și mintile noastre, este esența vieții, a libertății și a omeniei. Sînteiți demni de lauda voi, cei din România, care luptați pentru o viață mai bună pentru nobilul popor român și pentru a-i pastra marea lui istorie și cultura de dinaintea venirii comunismului sovietic străin. Meritaiți multumirile și recunoștința noastră, pentru că în România ați plătit un pret ridicat ca să fiți activi în cauza libertății. Admir ceea ce faceți și mă rog lui Dumnezeu ca să aveți curajul și încrederea de a continua. Prin exemplul dumneavoastră, lumea va ajunge să cunoască realitatea vieții din România lui Ceaușescu și lumea, sau cel puțin cei de pe glob care iubesc libertatea, vor face ceva. Pentru că nu poate fi pace adevărată în lume și nu putem niciodată să avem tihnă pînă cind nu va exista din nou România liberă.

Dumnezeu să va binecuvinteze întotdeauna!

Prietenul dumneavoastră pentru libertate

ss. David B. Funderburk

Fost Ambasador al Statelor Unite ale Americii în România

Vrem să golim pămîntul de toate oile cu picioarele frînte și carnea de rumeguș, dar o facem mult prea încet ca să nu le dăm timp să se înmulțească.

România
Liberă

continuare din pg.5

de noi și încă cunoscuta activitatea României Libere și problemele refugiaților, iar personalități marcante ale exilului românesc ca părințele Calciu Dumitreasa, D-nii Ion Ratiu, Mihnea Berindei, Dorin Tudoran, ca să amintesc doar câteva nume, ne scriu sau colaborează cu articole în ziarul nostru. Chiar și fostul Ambasador al SUA în București, Dl. David Funderburk, ne-a trimis o scrisoare de încurajare în care își exprimă admirația față de curajul nostru în lupta dusa împotriva tiraniei ceaușiste.

În afara de activitatea politică, România Libera a acționat și acționează și în continuare pentru ajutorarea refugiaților. În Aachen, în RFG, prin aportul a doi membri ai Grupării, Mihai și Nicu Iecuceanu, a fost creat un Comitet de ajutorare a refugiaților. Sintem pe cale de a perfectă legătura cu Organizația Catolică Internațională "Cavalerii de la Malta" pentru transportul ajutoarelor trimise din Occident.

O realizare exclusivă a României Libere este colaborarea deosebit de fructuoasă cu Ambasada Austriei pentru eliberarea vizelor și a pasapoartelor internaționale pentru refugiați.

Tocmai în aceste momente de susținută activitate politică și socială, Dl. Traian Manea, "jurist, filolog, fizician atomist, electronist, metrolog și în fine specialist în ameliorarea solului", fost membru al Comitetului, a găsit de cuviință să defaimeze România Libera și luând legătura cu reprezentanții ai organizațiilor care ne ajută, a acuzat în mod laș, Comitetul, de incorectitudine și de activitate nesatisfăcătoare.

În urma discuției avute în cadrul Comitetului în ziua de 16 februarie 1989, D-l Traian Manea a recunoscut că a acționat și a acuzat fara dovezi, împins de dorința de a deveni șeful Grupării și că, în caz de nereușită, dorește să-și întemeieze o organizație proprie pe care să o dirijeze dînsul. I s-a propus ca, în cazul retractării acuzațiilor și al prezentării scuzelor, va putea rămîne în continuare membru al Comitetului pînă la plecarea sa definitivă din Ungaria, propunere acceptată, dar în seara zilei de 22 februarie 1989, a "uitat" cele promise și din nou a adus Comitetului acuzații nefondate, deosebit de grave.

În urma discuțiilor din cadrul adunării refugiaților, în care D-l Traian Manea a ajuns din nou centrul atenției, a acuzațiilor fara baza reală, precum și a neonorării intenționate a atribuțiilor sale din cadrul Comitetului - completarea legitimațiilor și apariția la timp a ziarului - a fost supusa la vot excluderea sa din Comitet care a fost votată și aprobată.

Ultima acțiune publică a D-lui Traian Manea a fost acuzarea liderului României Libere de colaborare cu Securitatea și predarea în mod ostentativ a legitimației de membru, "exemplu" urmat și de Dl. Doru Sovati.

D-l Traian Manea își desfașoară talentele și se extaziază și în continuare la auzul vocii sale în apartamentul închiriat și pus la dispoziția temporară a refugiaților de către Menedék Szottság (una dintre organizațiile maghiare cu care colaborăm), pînă la găsirea unei locuințe și a unui loc de muncă, fapt, după cite se pare, uitat de unii din locatarii apartamentului respectiv care sint deja în posesia vizelor de ieșire și de intrare. Deosebit de regretabil este faptul ca veleitățile de actor demagog ale D-lui Traian Manea și-au găsit teren fertil în sinul "familiei" din Batthyány utca nr. 6. și toti membrii viitoarei "organizații" a D-lui Traian Manea, (nominal: Maria Manea, Daniela Suci, Dinu Roman, Gheorghe Dan Cătuna și Florin Soucaliuc), și-au depus legitimațiile eliberate de România Libera. La porunca dînsului,

"organizația" sa proprie nu a participat la Sărbătoarea națională a poporului maghiar din 15 martie; în plus, a dus o susținută activitate de "lamurire" și a altor membri ai Grupării noastre în legătura cu "grava greșeala politică" pe care am fi pe cale să o facem. Ciinii iatăra...

Îmi iau libertatea de a vă prezenta câteva idei ale D-lui Traian Manea și citeva acuzații "bazate pe probe concludente" aduse organizației noastre de către dînsul: "Gruparea România Libera trebuie reorganizată fundamental și în primul rînd se impune excluderea moldovenilor, ardelenilor și a oltenilor", "Gruparea Romania Libera merge foarte prost pentru ca mi-a disparut din redacția ziarului un pix cu tricolorul românesc", "Gruparea Romania Libera a dat înapoi pentru ca Europa Libera nu transmite la radio ziarul 'Romania Libera' pentru cei din țară" și în fine, "Gruparea Romania Libera este împinzită de securiști".

Tragerea concluziilor rămîne la aprecierea cititorilor, dar doresc în încheiere să menționez faptul că de rezultatul acțiunii D-lui Traian Manea, ar fi mîndru orice agent al Securității trimis să se infiltreze printre refugiații din Budapesta cu misiunea de a distruge România Libera.

Victor Urioc

Din presa maghiară

MAGYAR NEMZET /NATIUNEA MAGHIARA/ 9 februarie 1989

SECRETARUL DE STAT AMERICAN CONDAMNA BUCUREȘTIUL ÎN MOD VEHEMENT

Raportul Washingtonului referitor la drepturile omului

Secretarul de Stat constata ca în 1988 în Ungaria a avut loc un "progres substantial" în ceea ce privește drepturile omului și elogiaza în aceeași măsură Uniunea Sovietică, dar condamnă vehement conducerea de la București.

Raportul Guvernului american a aratat ca programul sever de economie primejduiește sănătatea fizică și sufletească a poporului român, accentuînd faptul ca în țara și în 1988, drepturile omului au fost în mare măsură încălcate. S-a specificat faptul ca sub denumirea de "sistemizare" au fost distruse multe clădiri istorice, locuitorii au fost evacuați, amintindu-se și faptul ca aceste măsuri ating minoritățile.

Raportul face cunoscut și faptul ca 15 participanți la demonstrații muncitorilor din Brașov din noiembrie 1987 au fost uciși în închisoare în timp ce alții au murit în împrejurări suspecte după ce au fost eliberați din închisoare. Sint multe date referitoare la faptul ca cei arestați au fost maltratați cu brutalitate la Militie și în închisori și ca s-a recurs la torturi psihice și fizice. Dezodamintul proceselor politice este dinainte stabilit, independent de procedura penală. Capitolul cu privire la România enumera date neobisnuit de multe cu privire la încălcarea drepturilor omului în cele mai diferite domenii

INTERVIU de VICTOR URIOC

La începutul lunii februarie am primit vizita unui jurnalist din Franța d-l Pierre Peyrichout de la revista "Le Point" și reporter la Radio France Internațională; scopul vizitei sale a fost de a afla amănunte în legătură cu situația refugiaților din România. A discutat cu reprezentanții comitetului "ROMANIA LIBERA", care au prezentat situația refugiaților, cu toate problemele existente.

Pierre Peyrichout nu este străin de situația reală din țară întrucît a vizitat România de mai multe ori, în ultimul timp în calitate de turist. A avut amabilitatea să ne acorde un interviu în legătură cu excursia sa din România în februarie 1988.

- Cu ce ocazie ați vizitat ROMANIA.
- P.P. Am reușit să obțin o viză turistică, ca reporter mi-a fost imposibil să obțin o viză din partea Ambasadei Române din FRANȚA.

- Ce orașe ați vizitat?
- P.P. Plănușeam să vizitez Bucureștiul, Brașovul, Iașul, dar nu am reușit să culeg date decît despre București.

- Ce impresie v-au făcut cele văzute.

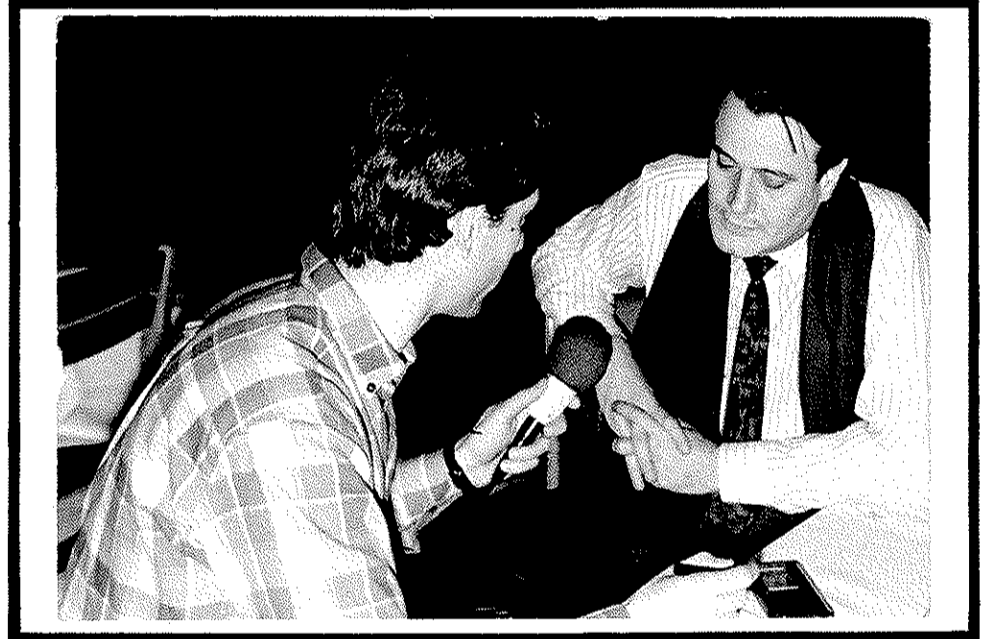
- P.P. În primul rînd m-a frapat tristețea oamenilor, nu am văzut nici un om vesel, magazinele goale, cozile imense în spatele magazinelor, unde marea majoritate erau bătrîni. M-am plimbat pe bulevardul VICTORIA SOCIALISMULUI.

Si-am rămas șocat de discordanța noului castel al REGEȘII DIMBOVIȚEAN. Si aspectul general al orașului care este de cu totul altă natură.

- Ați întîmpinat greutăți?

- P.P. Am fost urmărit pas cu pas urmărirea a fost vizibilă pentru a mă intimidă. Cu toate acestea am reușit să surprind imagini din magazinele goale și de pe MARELE SANTIERE. Am reușit și citeva scurte interviuri, de la cîțiva tineri și de la o profesoară din București.

A doua zi am fost arestat la ieșirea din hotelul-Intercontinental, de trei indivizi, pe motivul că nu am activitate de turist.

Mi s-a confiscat pașaportul și mi s-a interzis să contactez un diplomat francez.

Nu am acceptat să merg la poliție dar am fost percheziționat și interogată timp de cinci ore în camera de la hotelul unde locuiam. Singurul film în care erau imagini semnificative îl ascusesem în slip unde nu am fost căutat. A doua zi am fost luat pe sus și dus la aeroport. Filmul a reușit să ajungă în Franța iar fotografiile au fost publicate în mai multe cotidiane franceze.

- Care este opinia dv. în legătură cu situația din România.

- P.P. Situația din România este tragică iar poporul român se află într-o neagră mizerie. Securitatea se află prezentă la tot pasul și nimeni nu poate acționa în vreun fel. Recunosc că reîntors în țară citeva zile am trăit cu spaima că sint urmărit de agenții securității. Este de neînțeles cum Ceaușescu a reușit să îngele opinia publică internațională creînd o imagine falsă asupra politicii sale în același timp aducînd la un dezastru întrgul popor ROMÂN.

Sint sigur că opinia publică mondială va lua o atitudine împotriva a tot ce se petrece în ROMANIA.

E o bucurie fără margini să îți scriu și să primesc răspunsuri de la tine. Aici a nins de două ori. Invăț la franceză. La tine în cameră e oribil de frig. La mine nici n-am mai în trat decît "el fugitiv" ca să arunc boarfe. E frig și în magini, oamenii sint plini de suflet, adică îl interesează ce mîncîci, ce bei, dacă gții amor sau nu și dacă întîmplător, din toate astea, ești mai grozav decît ei sau nu. Deci "plini de suflet", maro cenușii și răi, infometați și hăituiți !!

Îmi e frică, îmi e silă, îmi pare rău că nu pot să-ți mulțumesc altfel.

Mîine ar putea să fie și ziua ta, așa că aș putea să îți spun "La mulți ani!"

Nucă

România Libera

Înțelegerea între doi oameni se produce, cred, după o vînațoare epuizantă a fiecăruia în sufletul celuilalt.

Din partea Uniunii Mondiale a Românilor Liberi-filiala franceză- ,ne-am bucurat de prezența domnului Damian Vasile care a încercat, prin cuvintele rostite să ne în-tărească speranțele, să ne mai încălzească sufletele înghețate de atîta așteptare.

In luna decembrie a anului 1988 am primit vizita domnului Sandu Pobereznic, sosit în Budapesta pentru a analiza situația refugiaților români precum și activitatea gru-pării.

In luna ianuarie a noului an i-am avut ca oaspeți pe domnii Radu Bărbulescu și Mihai Codreanu, delegați din partea UMRL -R.F.G. care ne-au adus informații privind situația celor ce se stabilesc în această țară. Cu foarte multă amabilitate au răspuns la întrebările ce li s-au pus în legătură cu posibilitățile de plecare și de reîntre-gire a familiei.

SUNET DE...LITERE

Să țin dimineața pe palme,
Să port curcubeul pe tîmple,
Să mîngîi cu sufletul frunzele,
Să adorm între gînduri,
In cuibul lor de rîs și lacrimi.

Si mă trezesc deseori căutînd;

Găsesc in ochiul tău lumina,
In palma ta tăcerea,
Mi-e cald uneori in ființa ta
Si atunci mă plec spre pacea mea
Care-mi ești din nou tu,
Dimineața mea cu ochii verzi.

CRI

Protest

"România Liberă", ai cărei membri au fost siliți să își părăsească țara și fa-miliile datorită faptului că în România conducerea politică și economică ad-lui Ceaușescu se face pe baze "democratice" și pen-tru că în patria noastră cetățenii, fără deosebire de naționalitate, au ace-leași drepturi de a suferi de foame și de frig și de a fi obligați să cînte și să-și ridice în slăvi Conducătorul, a aflat cu indignare știrea referi-toare la intervenția am-basadorului român, D-l Gheorghe Dolgu, la Geneva. Domnia sa se exprimă foar-te vehement și acuză sta-tul maghiar de "urmări-rea unor scopuri ireden-tiste" atrăgînd atenția a-supra "activității anti-românești a cercurilor maghiare reacționare". La marea demonstrație din 27 iunie 1988 am simțit ce înseamnă a ridica și a strînge în mîinile noastre tricolorul românesc neobli-gați de secretarul de par-tid. Scopurile iredentiste ale ungarilor le-am obser-vat în lacrimile, aplauzele și ovațiile oamenilor adu-nați pentru a protesta împotriva "sistemizării teritoriale", cînd au văzut pentru prima dată drapele-le naționale românești și maghiare înfrățite în chiar capitala statului acuzat la Geneva de a urma poli-tica imperiului Habsburgic de vrajă între națiuni. "România Liberă" atențio-nează autorii textului că așa zisele cercuri reac-ționare maghiare antiro-mânești din Ungaria fac deosebire între poporul român și regimul D-lui Cea-ușescu. Protestăm împotri-va eufemismului de prost gust, prin care noi, "Româ-nia Liberă", sîntem numiți cerc reacționar maghiar. Sîntem refugiați politici, fii și fice ai României, români, maghiari, germani, sîrbi, armeni, bulgari, împreună am suferit acasă și împreună luptăm pentru în-făptuirea idealurilor de democrație și libertate ale poporului român. Comitetul

Omul cu picioarele bine înfipte
in pămînt
stă puțin aplecat înainte;
pe pieptul lui scrie
"Aici odihnește piatra
născută in..."
Gîndul eliberează privirea
mai departe de orizont.
Tot ce i se întîmplă și nu poate
să-și amintească
și să-și explice
rămîne agățat în privire
ca un drum pe care îl are de
ales

Cînd plouă își desface palmele,
cu degetele,
în așa fel încît să se mai facă
o dată
că știe ce înseamnă să fi simțit
dragostea.

Cu totul nu mai reprezenta
mare lucru -
Cu totul -cu aerul, cu simțurile,
cu gîndul,
cu ceilalți oameni care-l
priveau...
Inainte, cînd mergea...
Acum s-a oprit.

Își închipuie că e la marginea
unei prăpăstii și nu asistă
decît la agonia unei
pietre.

Elena

NU MAI AVEM

Din păcate toți românii cunosc riscul la care se expun cînd își iau inima în dinți și vor să consume o bere sau un suc din comerțul socialist. Sticlele insuficient spălate fac să crească îngrijorător numărul persoanelor spitalizate sau care su decedat în urma consumării acestora. Mai nou, datorită lipsei totale a filtrelor de epurare a apelor reziduale din insti-tuțiile spitalelor sau întreprinderile prahovene, vestitul rîu Prahova este atît de poluat încît vechile stații de decanta-re nu-și mai au rost. Urmarea? -mii de cazuri de hepatită și de-zinterie în special în zonele ce se alimentează cu apă direct din acest rîu: orașe ca Azuga, Breaza, Ploiești. Cum spunea un locuitor al acestor locuri: "Acum nici apă nu mai avem!"

Nu avem timp să fim noi înșine. Avem timp numai să fim fericiți.

România Liberă

ORIZONTURI ROSII

ION MIHAI PACEPA

-Amindoi vrem să influențăm America în favoarea noastră. Metodele impuse sînt diferite, totuși. Dumneata frate Arafat, folosești arme. Eu folosesc cuvinte.

-Luptă, frate Ceaușescu. Lupta înarmată și teroarea sînt singurele lucruri pe care americanii le respectă.

-Dumneata, frate Yasser, ai fost aici în 1972 și ești aici și acum. Poți să vezi cu ochii dumitale că nimic nu s-a schimbat în România în timpul scurs de atunci. Noi sîntem tot aceeași țară comunistă, unde proprietatea privată nu numai că este interzisă-ea este o dizgrație. Dar vestul mă iubește acum. Doi președinți americani au vizitat România de cînd am înființat operațiunea "Orizont", niciunul înainte de asta. Numai în ultimii șase ani am primit douăsprezece miliarde de dolari în credite vestice-două miliarde pe an. Cu zece ani în urmă, cea mai importantă operațiune de spionaj tehnologic a fost scoaterea pe cale ilegală din America a porumbului hibrid. Acum Bucureștiul ocupă un loc de frunte în cadrul Pactului de la Vargovia în ceea ce privește spionajul tehnologic în America.

-Este adevărat?

-Aceasta este nu numai ceea ce gîndesc eu, dar și ceea ce Brejnev mi-a spus.

-Uimitor!

-Înainte de a începe operațiunea "Orizontul", nu am putut exporta nimic în America. Tot ce am făcut atunci era să import tehnica lor avansată. Acum exporturile mele aproape egalează importurile și, în zece ani, balanța va fi de zece la unu în favoarea mea. Cu cinci ani în urmă abia am avut o duzină de agenți secreți în toată America. Acum am de cinci ori pe-atîta. Și ce a obținut America de aici? C..., nimic altceva decît c...

Folosindu-se de ambele mîini, Ceaușescu a început să infulece felii de roșii, ceapă și brînză, meniul lui preferat. Cînd era printre prieteni, el dorea întotdeauna să-și folosească degetele în locul furculiței. La fel și Arafat, care a profitat de pa-za binevenită, pentru a înghiți o baclava, pe care a înmuiat-o mai în-ții într-un borcan cu miere. A mîncă mîierea direct din borcan, era felul lui preferat de a se cînsii.

Yasser Arafat, însoțit de Hani Hassan, sosise la București cu o oră mai devreme, cu avionul prezidențial al lui Ceaușescu. Numai cinci persoane, îmbrăcate lejer, stăteau la masa lungă de 24 persoane din sala de ședințe. De o parte a mesei ședea Arafat și Hassan. Între ei se afla George Serbănescu, interpretul DIE-ului. Singura limbă străină vorbită de Ceaușescu este rusa, pe care însă Arafat nu o vorbește. Ceaușescu ședea de partea cealaltă a mesei, iar eu ședeam alături de el, fiind prezent în dubla mea calitate de consilier personal și șef al Serviciului românesc de spionaj extern.

Asemănarea dintre Ceaușescu și Arafat era foarte izbitoră. Aceasta consta nu numai din vederile lor politice comune și antisemitismul lor. Fără barba lui Arafat și pielea lui puțin mai închisă la culoare, ar fi fost greu să-i deosebești. Ei au același format al feței, aceeași expresie a gurii, același zîmbet, același ochi, care te străpungeau cu privirea. Ei gîndesc și acționează la fel. Sînt la fel de vorbăreți, irascibili, impulsivi, violenți și isterici. Această asemănare puternică i-a surprins pe amindoi încă din prima zi în care s-au întîlnit și a jucat un rol important în prietenia lor.

Ceaușescu a mîncat tot din farfurie și acum o ștergea cu o bucată de piine.

-În două săptămîni voi fi din nou la Washington și pot să jur că Carter va lauda România, ca fiind o țară grozavă, iar pe mine mă va numi "un conducător internațional distins".

-Asta datorită "Orizontului", nu-i așa? a vorbit Hassan pentru prima oară în seara aceea.

-Poți să te gîndești la altceva mai bun? a spus Ceaușescu, privindu-l cu afecțiune. Ceaușescu îl consideră pe Arafat cel mai bun prieten al său și îl numește "vulpea mea deșteaptă", dar îl admiră în mod vizibil pe Hassan pentru perfidia și singele său rece.

Ceaușescu luă o roșie întreagă și mușcă din ea, ca dintr-un măr, împingînd suc și semințe în jur. Apoi și-a umplut gura cu ceapă și brînză, ștergîndu-și degetele cu un gest mecanic pe fața de masă de damasc, studiindu-l tot timpul pe Arafat cu ochii lui vici de vizuare.

-Cum îți mai merg operațiunile tale de spionaj? a întrebă el schimbînd subiectul.

-Agenții pe care Hassan i-a primit de la fratele Pacepa sînt niște adevărați artiști.

Ceaușescu a preluat ideea.

-Spionajul este desigur o artă, o pricepere.

-Chiar în acest moment avem o acțiune la Viena, a intervenit Hassan, și rezultatul ar putea fi un premiu de pace de la Kreisky.

Bruno Kreisky era atunci cancelarul Austriei.

Arafat a izbucnit într-un hohot de rîs:

-Un cadou de la un evreu pentru OEP. N-ar fi oare minunat?

-Mai avem și o altă operațiune în care-l folosim pe Abu Nidal, a adăugat Hassan.

-Cine ar putea bănui că Nidal, dușmanul meu cel mai aprig, însuși individul care-mi omorîă oamenii, ar putea de fapt să-mi facă servicii, a izbucnit Arafat.

-Felicitări, a spus Ceaușescu. Dar ce părere ai despre pretinsa noastră ruptură cu terorismul? Vestului îi va place asta.

-Numai prefăcătorie, ca și independența voastră, nu-i așa?

-Exact. Dar prefăcătorie peste prefăcătorie. Influența politică, ca și materialismul dialectic, sînt construite pe același principiu de bază: acumularea cantitativă generează transformare calitativă.

-Eu nu sînt un expert în marxism, ca tine, frate Ceaușescu.

-Materialismul dialectic lucrează ca și cocaina, ca să zicem așa. Dacă o tragi pe nas o dată sau de două ori, poate să nu-ți schimbe viața. Dar dacă o folosești zilnic, te va transforma în dependent, un om total diferit. Aceasta-i transformarea calitativă.

-Sforăitul unui Arafat pacifist, zi de zi...?

-Exact, frate Yasser. Vestul poate deveni legat de tine și de OEP-ul tău.

Discuția amicală a continuat în acest fel amical cel puțin o oră. În ultimele cîteva luni, Ceaușescu și Arafat au fost foarte preocupați de recunoașterea OEP-ului de către Europa de Vest, încercînd să creeze o imagine moderată a lui Arafat.

Ceaușescu a fost acela care a atîns miezul problemei.

-Voi fi la Washington în mai puțin de două săptămîni. De aceea v-am chemat aici.

-Pune cărțile pe față, frate Ceaușescu.

-Nu cu mult timp în urmă și-am povestit despre planul meu de a-l aduce pe Sadat și Begin la aceeași masă, aici în România. Sînsaia este locul pe care l-am ales pentru acest scop și eu i-am asigurat că nimic în lume nu poate fi mai însuflețitor și sigur decît acest oraș montan pitoresc este locul unde fostul rege a avut palatul lui de vară.

-Stiu. Mi-ai mai spus asta.

-Cu cîteva zile în urmă, l-am trimis pe Pacepa la Cairo să discute detaliile cu Sadat și cînd s-a întors nu mi-a venit să-mi cred urechilor. Sadat și-a schimbat total vederile. El spune că Carter a intrat

în joc și a oferit nu numai Camp David, ca loc de întîlnire și influența sa personală asupra lui Begin, dar și suportul CIA-ului.

-Sadat nu a suflat nici o vorbă despre asta.

-El i-a spus lui Pacepa că acesta este un secret foarte mare.

-Interesant, a zis Arafat, încleștîndu-și nervos degetele.

-Si l-am informat imediat pe Brejnev. Stii, mie nu-i place deloc de al ca om, dar cauza noastră comună a prelatat întotdeauna.

Avînd amindoi o fire extrem de răzbunătoare, Leonid Brejnev și Nicolae Ceaușescu au început să se urască reciproc cu mult timp în urmă. În 1953 Brejnev a devenit general cu două stele și adjunctul șefului Departamentului Politic al Armatei Roșii. Cu un an înainte, el fusese prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Moldovei, o fostă regiune românească, pe care sovieticii au ocupat-o la sfîrșitul celui de-al doilea război mondial. Din această cauză, el era considerat un expert în probleme românești și a fost însărcinat cu supravegherea și îndotrînarea politică a armatei românești. Criticarea aspră a armatei românești l-a rînit profund pe Ceaușescu, care era pe vremea aceea general cu două stele și responsabil cu departamentele politice ale forțelor militare și de securitate ale României. Ceaușescu nu putea să-l ierte pentru asta. Cînd Ceaușescu a venit la putere, a ordonat ca DIE să întocmească un studiu detaliat asupra activității lui Brejnev, ca conducător al Moldovei. Un an mai tîrziu, în mai 1966, cînd Brejnev a vizitat Bucureștiul, Ceaușescu i-a prezentat lui Brejnev documente, arătînd că în perioada 1950-52 de rusificare a Moldovei, Brejnev a deportat în Siberia mai mult de un milion de români și i-a înlocuit cu ruși și ucraineni.

Discuția a fost foarte dură și a cauzat o ruptură în relația lor personală. Au trecut zece ani pînă ce Brejnev a revenit în România.

-Ce a spus Brejnev? a întrebă Arafat, cu ochii lui de vizuare, mișcîndu-se repede de la Ceaușescu la mine și înapoi.

-În mai puțin de 24 de ore, Drozdenko era în biroul meu cu mesajul Kremlinului. Ei îmi cer să fac tot ce pot ca să diminuez rolul lui Carter și să ajut ca întregul proces de pace din Orientul Mijlociu să fie transferat la conferința de la Geneva.

-Astfel, nu numai că va pune Moscova automat în mijlocul scenei, dar va face ca întreaga poveste să iasă la suprafață pentru totdeauna. Geneva este renumită pentru asta.

-El nu are nici o influență asupra mea și fără Arafat nu va fi nici un fel de pace.

-Aceasta-i ceea ce doresc de la dumneata, frate Yasser. Ajută-mă să arăt că eu sînt singurul care are oarecare înrîurire asupra dumitale.

-Este și interesul meu ca Premiul Nobel să fie acordat dumitale, frate Ceaușescu.

-Cînd voi ajunge la Washington, vreau să-i arăt lui Carter că eu și numai eu pot schimba OEP și că sînt dornic să fac acest lucru, dacă este de acord să transfere negocierile de la Camp David la Geneva.

-Ce să schimbi? a întrebă Arafat cu suspiciune.

-Fimic serios, numai cîteva schimbări cosmetice. Ca de exemplu, transformarea OEP într-un veritabil guvern în exil. Aceasta nu ar însemna nimic pentru tine, ci ar înlătura toate pretextele americane de izolare a ta și ar deschide ușa Genevei spre tine, frate.

Arafat s-a oprit cu mîna în aer, neobservînd că mîierea din lingură începuse să-i picure pe costum. Ceaușescu a continuat:

-Ar fi mult mai ușor să convingem Vestul să negocieze cu un guvern în exil, decît cu o organizație teroristă.

Arafat mi-a aruncat o privire rapidă, apoi a început să-l privească sfredelitor pe Ceaușescu, cu ochii săi neliniștiți și încruntați, în timp ce lingea mecanic lingura goală.

-Credcă tu nu vorbești serios, nu-i așa?

-Măi, nu vorbesc despre o schimbare importantă, ci doar despre un joc de artificii.

-Asta nu-i ușor.

-Tu crezi că pentru mine e ușor să mă strecur pe ascuns la Moscova, cînd am fost obișnuit să fiu primit acolo cu sunet de fanfară și cu defilarea gărzii?

-Mie nu-mi pasă că vin aici în secret, frate Ceaușescu. Asta-i pentru cauza noastră comună. Dar noi aîntem o revoluție, nu un guvern în exil.

-Si veți rămîne o revoluție. Sîngurul lucru pe care vreau să-l schimb e plăcuța cu numele de pe ușă.

După o scurtă pauză, Arafat s-a lansat într-un lung discurs. El a spus că palestinienii erau lipsiți de tradiție, unitatea și disciplina necesară pentru a deveni un stat oficial. Că un stat palestinian ar fi un eșec încă din prima zi. Că acest lucru era ceva pentru generația viitoare. Că toate guvernele, chiar și cele comuniste, erau limitate de legi și acorduri internaționale. Că el nu putea pune nici un fel de legi și obstacole în calea luptei palestinienilor împotriva Israelului.

-Nu mă îndoiesc, a spus Ceaușescu cu simpatie, că un război al-teroarei este singura voastră armă reală. Dar, la umbra unui zis guvern în exil, poți să menții cîte trupe operaționale vrei, atîta timp cît ele nu sînt legate în mod public de numele tău. Ele vor organiza operații nenumărate pretutîndeni în lume, în timp ce "guvernul" tău va rămîne primul și intact, gata pentru negocieri și recunoaștere viitoare.

-Care ar fi avantajul politic din toată afacerea aceasta? a întrebă Arafat nervos, tîind în fișii o hîrtie goală ruptă din carnetul lui.

-Ai putea profita de pe urma acestui credit, ca și mine, a răspuns Ceaușescu, pocnind din degete, pentru o altă sticlă de vin pentru el și un borcan de miere pentru Arafat.

Sub presiunea lui Ceaușescu, Arafat a căzut de acord în final să revadă aceste propuneri cu colaboratorii săi cei mai apropiați și să trimită răspunsul prin Olcescu, însărcinatul cu Afaceri aici, în Beirut, care l-a dublat ca șef al stației DIE.

-Cu cît mai repede am răspunsul tău, cu atît mai mari sînt șansele să joc rolul de adept al tău la Washington, a stăruit Ceaușescu.

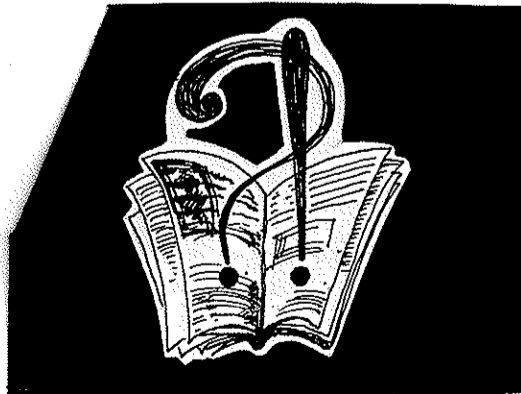
-În mai puțin de 24 de ore, a răspuns neliniștit Arafat.

-Dacă nu în 24, atunci în 48 de ore Tu ai putea de asemenea să te gîndești la cîteva sugestii, conciliante pentru Vest, în legătură cu 242 și 338.

Era vorba de două rezoluții ale Națiunilor Unite, pe care OEP a refuzat să le accepte.

-Bine, a zis Arafat, clipind din ochi spre Ceaușescu, înainte de a schimba subiectul. Am nevoie de mai multe pașaporte în alb de la tine, frate Ceaușescu. O sută. Israeliene, iordaniene, vest-europene. Cîteva americane, dacă poți.

Va urma

COLECTIV DE REDACTIE: Mircea Băjan, Victor Urioc, Cristina Copuzanu
ADRESA REDACTIEI: Ion Tudor 1399 Budapesta 62 P. F. 563.

Democrația
Libera